

Benares on juuri tämän tylyn jumaluuden koti. Benaresin pyhässä kaupungissa on Viahnun (jumalan) lähde kaikista pyhistä paikoista pyhin. Gangesin rannalla on portaat, joilla pitkin päivää vetelehtii ihmisiä, joko joutilaisuuttaan tai hartaudenharjoitusta varten. Portaiden päällä on temppeleitä ja sen takana pyhä lähde. Pyhiinvaeltajat käydessään Benaresissa, heittävät lähteeseen uhrinsa, mikä bel-puun kukkia, mikä taas maitoa, sandeli-puuta, makeisia tai vain Gangesin pyhää vettä. Kaikkea tavaraa ja törkyä nakellaan tähän pyhään lähteeseen, joka jo ennestään hajuaa mädänneistä uhrilahjoista. Hindut kuitenkin pitävät tätä paikkaa niin pyhänä, että lähteen veden uskovat pelastavan suurimmistakin rikoista. Varas, murhamies tai muu pahantekijä voi tässä lähteessä pestä itsensä synnistä puhtaaksi. Lähteen reunalla seisoo mitä kirjavin joukko pyhiinvaeltajia. Alaston yoki on pannut hiuksensa palmikolle ja töhrinyt ihonsa täyteen pyhää tukkaa, toisaalla taas istuu hiljainen sanyasi, joka on yhtä paljon muita siistimpi kuin edellinen tavallista liikkeisempi. Toisessa kädessä on hänellä kurpitsa-pullossa pyhää vettä ja toisessa bambu-keppi, joka ei koskaan saa laskea maahan. Pyhät härät ja lehmät vaeltavat huollettua tämän joukon kautta, nuuskien antimia, kukkia, ruohoja tai riisinjyviä, mitä milläkin olisi antaa. Kaikki pyhiinvaeltajat kilvan koettavat tunkeutua joukon läpi päästäkseen pyhälle lähteelle heittämään sinne antimensa.

Monta on kummaa auringon alla.

Kirjeitä

MONESSE, PA.

Onkin vierähtänyt taas aikaa siitä, kun täältä on kirjoitettu. Lieneekö syynä se kun kirjeenvaihtajia on monta ja jokainen luottaa toiseensa ja siten jää mainitsematta kokonaan kylän kuulumiset.

Itämia on ollut meillä tähän asti joka lauantai ja kenttäjuhla on pidetty useita, vaikkakin ei keuhuttavalla menestyksellä. Paha vika jäsenistöassämme nykyään on se, kun eivät malta tulla kokouksiin, vaikka tärkeitäkin asioita olisi kyseessä. Pysähtyivät mieluummin pallopelin tai johonkin vähäpätöiseen kinasteluun jossain kadun kulmauksessa. Lienee osaltaan kuuma kesäaikakin syynä välinpitämättömyyteen. On sentään osa, jotka muistavat velvollisuutensa, niin että kokoukset sentään on tullut pidetyiksi. Heinäkuun 7 p:n kokouksessa keskusteltiin Daisytownin toverilta tulleen kirjeen johdosta, jossa esitettiin toimeenpantavaksi yhteiset kenttäjuhlat elokuun ajalla. Nuhin pitäisi saada lähimpään osastojen osasto. Olisikin taas suuri virkistys saada nähdä laajempaa joukkotoimintaa.

Työttömyyttä on täällä yhä, ja se jo näyttää käyvän vakavaksi. Kadun vierustoilte on ilmaantunut pikku pölkäsiä pyytämään rahaa, että voisivat ostaa voileipää nälkäänsä sammuttamiseksi. Siitä jo näkee, että ei täällä sentään kulturalassa asuta. Sen tietienkin parhaiden tuntevat ne vanhemmat, joiden on täytyntä lähettää lapsensa kadulle suupalasia anelemaan. Mahdottomalta tuntuu, että työläinen tällaisissa olosuhteissa voisi kasvattaa lapsensa niinkuin itse tahtoi, vaikea on heitä opettaa ja neuvoa, kun kaikki tilaisuudet siihen on

viety. Vaikka työläiset raavat raskasta työtä koko yhteiskunnan ylläpitämiseksi, saavat heidän lapsensa armonmuruja anella, saavat ravinnon puutetta kärsiä, joten heidän nuoret elimensä kuihtuvat ja näivettyvät. Heistä kasvaa henkisesti ja ruumiillisesti vajavaisia, tylsiä ja välinpitämättömiä. Onko sitten kumma, jos heitä voidaan helposti pöppöillä pelotella ja kietoa kapitalismin verkkoihin.

H. Lammi.

BALTIMORE, MD.

Heinäkuun 17 p:nä oli Baltimoren s. s. osaston puolivuosis kokous. Suurin osa jäsenistöä, ikävä kyllä, oli sen tykkäänä unohtanut, sillä kokoukseen, nykyiseen jäsenlukuun verrattuna, oli saapunut pieni määrä yleisiä. Jäsenkirjuriin laskun mukaan on osastossa hyvässä jäsenyydessä olevia 36 ja kakkiaan 94. Kokouksessa valittiin virkalliset seuraavaksi: Tilintarkastajiksi entisten tehtävänsä laiminlyöneiden tilalle tov. Sinisalo ja K. Salo. Luettiin tiliasema ja agitatsioonikomitean toimintakertomus, joka hyväksyttiin. Virkalliset johtokunnassa ja agitatsioonikomiteassa päättivät yksimielisesti pysyä entisissä viroissaan. Uusia huvitoimikuntaan tuli valituksi Mrs. Pelliner, Mrs. Kanto, J. Ketola ja tov. Aho. Näytelmäseurakomiteaan tov. Sinisalo, jonka toimeksi jäi hankkia siihen kuuluvat toiset henkilöt. Osaston järjestäjäksi lupautui H. Reijonen. Koska puolivuosis kokoukseen ei ollut saapunut yleisiä siksi paljon, että olisi kaikkiin toimiin saatu uudet virkalliset sääntöjen mukaan, olivat entiset pakoitetut pysymään paikoillaan. Meidän on totta tosiaan paremmin otettava huomioon nykyisen tilanteemme yhteiskunnassa ja toimittava sen mukaan. Tämän on kylä osa osastomme jäsenistöä ottanut huomioon, mutta toiset taas ovat poismuuttaneet elämään kukkien päville ja lyöneet laimin kaikki velvollisuudet, mitkä helle kuuluvat. He luottavat oman työnsä toisten jäsenten hartoilte, eivätkä voi edes sitä pikkutehtävää suorittaa, että kävisivät osaston kokouksissa toisten toverien kanssa päättämään yhteisistä asioista. Herättää toki jo siitä luonnon lumoudesta ja vilkkaasta muuhunkin maailmaan.

Kokouksessa sunnuntaina 24 p:nä heinäkuuta jatkettiin virkallisten valintaa niihin toimiin, joihin ei puolivuosis kokouksessa voitu saada. Osaston tilintarkastajiksi seuraavaksi puoleksi vuodeksi valittiin F. Järvinen, tov. Sinisalo ja F. Arlie. — Eteenpäin lehden kirjeenvaihtajaksi O. Lindroos, sekä Työmiehelle V. Nummi. Näytelmäseurakomiteaan tulivat tov. Sinisalo E. Willenius, Ida Arlie, V. Nummi ja tov. Terho. Työkokouksen puheenjohtajaksi kolmeksi kuukaudeksi valittiin allekirjottanut, sekä kirjuriksi I. Yrttimaa ja varalle W. Kanto. Järjestystä pitämään lupautuivat Mrs. Kangas, K. Salminen ja tov. Nelson. Kuliisimiehiksi J. Ketola ja tov. Saarela, sekä huvitoimikuntaan I. Arlie ja O. Laitinen. Agitatsioonikomiteaan Mrs. Reijonen. Kappaleet näytelmäseuralle päätettiin ottaa näytelmätiloitteja ja tarpeen vaatiessa muilta osastoilta. Ilmoitettiin pienen rummun hävinneen, joka jätettiin johtokunnan tuokitavaksi.

Otto Hardmanin suhteen on Suomesta saapunut kirje tutkijakomitealle, joka on sanasta sanaan näin:

Mikkeli, toukok. 24 p:nä, 1921.

B. S. S. Osasto.

Kirjeenne johdosta huhtik. 14 p:nä 1921, saamme ilmoittaa mikäli meillä on tietoja kirjeessänne mainitsemman henkilön Otto von Hardmanin suhteen, että hän on Mikkelistä postimestarin poika ja ettei hän vuoden 1918 kapinan aikana ollut Suomessa, eikä siten voinut olla osallisena kapinan kummallakaan puolen.

Mikkelin työväenyhdistyksen johtokunta.

O. Salo.

Maria Lindström, kirjuri.

Agitatsioonikomitean kenttäjuhla on elok. 14 p:nä runsaalla ohjelmalla ja urhellulla. Kaikki mukaan.

Inkeri Kanto.

PEABODY, MASS.

Lämmin tervehdys Toverittaren lukijoille täältä nahkurikylästä. En ole nähnyt Toverittareissa uutisia täältä Peabodysta, joten päätin kirjoittaa. Tämä Peabody on pieni kaupunki, suomalainen asukasluku liekö tuhat-takaan, ja sekin jakaantuu moneen eri ryhmään, periaateitensa ja mieliteidensä suhteen. On täällä vasemmisto osastokin, vaikka jäsenmäärä onkin pieni ja toiminta hiljaista. Mutta toivon että asia saa enempi kannatusta ja se saakin, kun me naisekin rupeamme ottamaan osaa osaston toimintaan. Ruvetaanpa käymään kokouksissa säännöllisesti. Tämä on ensi yritykseni kirjoittaa lehteen, vaan osaston päätöksiä seuraten päätin koettaa kirjoittaa ja jos tämä voi sivuuttaa paperikorin, niin kirjoitan toistenkin.

Äyrämöinen.

SOUTH PORCUPINE, ONT., CAN.

Piirtelemä vähän kuulumisia täältä "piikkisästä" Toverittaren palstoille. En ole koskaan sattunut näkemään ennen täältä uutisia. Eletään täälläkin ja toimitaankin vielä. Osaston toiminta on vähän hiljaista, kun on vähän väkeä paikkakunnalla, kun työt ovat hiljaisessa käynnissä. Naiset ovat kokolailla touhussa, perustivatpa ompeluseurankin viime toukokuulla. Käsitöitä on tehty kovalla kiireellä ja onkin jo koko lailla valmiita. Elokuun loppupuolella pidetään markkina-illat, että tiedätte miehet varustaa sitä rahapussia. Myydään hyviä miesten sukkaa ja liivejä, jotka ovat talvella tarpeen. Me pidetään kokoukset joka torstai-iltana haalilla kello 8. Siis kaikki naiset mukaan. Täällä on vielä paljon naisia, jotka pysyttelevät sivussa; sitä innostavampaa on mitä suurempi on joukkomme. Tänä päivänä aika meitä vaatii jos koskaan, liittymään yhteen, sillä kaikkialta tulee vaan tietoja lisääntyvästä kurjuudesta. Se merkitsee sitä, että meidän on valmistauduttava siltä varalta, että me tiedämme mihinkä kuulumme ratkaisevalla hetkellä, ettei meistä tule toveriteimme surmaajia kuten on käynyt synnyinmaassamme. Monen tunteuksesta on käynyt selville, että siihen on ollut tietämättömyyksen suurena tekijänä, että ovat menneet murhaamaan omia sisariaan ja veljiään. Ensi talvi se meille työläisille, jos ei työmaita aukea, saattaa ajatella, että kuinka kauvan me kestämmme, ennenkuin me vaadimme sen mitä meille kuuluu, nimittäin työme tulokset.

Siis jokainen terästäämään taistelutarmoon. Ehkä lopetan tällä kertaa ja toiste lisää. — A. Ericson.

Kenelle ei vielä tule Toveritar tilatkoon sen heti!

YLÖS HELVETISTÄ

KIRJ. KONRAD LEHTIMÄKI
(Jatk. edell. num.)

TUTKINTOVANKI N:O 30.

Niin kului kolme viikkoa. Marcus ei ollut enää nukkunut kuin pari kolme tuntia yössä ja hän vavahdi jokaisesta äänestä, mikä kuului hänen koppiinsa..... Elkä mitään ratkaisua.....

Hän ei voinut enää kestää, hän luuli tulevansa hulluksi, jos tätä jatkuisi vielä päivänkin..... Hänen täytyi päästä pois, saada jokin ratkaisu, tutkinto.....

Marcuksen mieleen juolahti eräs tuuma, keino, jolla hän ehkä pääsis vapaaksi — ja hän pyysi tavata vankilan päällikköä. Vartija polstui äänettömästi; Marcus ei voinut tietää, oliko hän kuulut vai ei.

Puolen tunnin kuluttua hän tuli takaisin, kohdisti Marcukseen tyhjän katseensa — ja nyt kuuli Marcus ensikerran hänen äänensä: käheän ikkänkun kuolleen äänen:

— Ei.

Ja hän polstui sulkien oven. Marcus ei ensin oikein ymmärtänyt. Mutta sitten hän raivostui. Elkö enää aiota edes kuulla mitä hänellä olisi sanottavaa!

Hän soitti uudelleen ja kun vartija aukasi oven, selitti hän kila-keästi, että hänellä on tavattoman tärkeitä asioita vankilanpäällikölle ja pyysi tämän tulemaan mahdollisimman pian.

Jonkun ajan kuluttua tuli varti-mestari ilmoittaa, ettei päällikkö ehti tulla ja kysyi Marcuksen asiaa. Marcus hillitsi vihansa ja selitti, lisäten ilmoituksensa olevan niin tärkeä, että siitä riippui koko valtakunnan puolustuskyky. Ja varti-mestari polstui.....

Noin tunnin odotuksen jälkeen kuului käytävältä monilukuisten askelten kolinaa ja vankilan päällikkö mukheassa överstin univormussa tuli kokonaisen seurueen saattamana sisään. Hänen suuri ruuhansa horjautti hiukan sivulle kynnyksen yli astuessaan; hän oli nytkin hiukan päihtynyt ja hänen pienet rotansilmänsä kiluivat kiukusta kun hän röyhkeästi kysyi:

— Miksi te olette väirannut minua? Sellittäkää se mahdollisimman pian!

Marcuksen silmät leimahtivat raivosta, mutta hän ymmärsi, että nyt täytyy hillitä itsensä, muuten suunnitelma menee myttyyn. Hän hengähti syvään ja pakottaen äänensä hiljaiseksi puhui hän kohteliaasti:

— Herra översti! Minulla on tärkeä, lentokoneita koskeva keksintö, joka oli miltei valmis tänne joutuesani..... Kun tämä keksintö on aivan arvaamattoman tärkeä sotilaallisessa suhteessa, se kun tekee meidät miltei voittamattomiksi, niin olen varma, että pääsisin heti valmistamaan keksintöni, jos tämä tiedettäisiin..... Sentähden pyydän, että herra översti ilmoittaisi tämän ilmailuosaston päällikölle, kenraali.....

Hänet keskeytti päällikön röhönauru; tämän sinipunaiset posket oikein hetkuiivat, hänen ikkuessaan käheällä äänellä:

— Hyvä, hyvä! Eipä ole hullumpi keksintö, herraseni! Mutta te olette sittenkin jonkun verran tyh-